

РЕШЕНИЕ

№ 2920

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1848** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Я. А. Д., чрез адв. И., срещу РЕШЕНИЕ № 275509 от 14.11.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 105-ти състав, по НАХД № 8641/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 19-4332-004394 от 15.03.2019г. на Началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1,2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца, за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да реши спора по същество като отмени наказателното постановление, като неправилно и незаконосъобразно.

В с.з., касаторът, чрез адв.И. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба, не изпращат представител и не вземат становище.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С оспореното решение по НАХД № 8641/2019г., СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 105-ти състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 19-4332-004394 от 15.03.2019г. на Началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1,2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева и лишаване от правоуправление за срок от 24 месеца, за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетели И. С. Б., Б. С. и Н. Н., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице, е нарушило цитираните в НП разпоредби от ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 105-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

Касателно първото нарушение, в чл. 100, ал. 1 от Закона за движение по пътищата конкретно и изчерпателно е изброено кои са документите, които всеки е длъжен да носи, когато осъществява управление на МПС, т. е. когато е водач на МПС. В съответствие с доказателствата следва да се приеме, че касаторът Я. Д., при спирането му за проверка е правоспособен водач, който има издадено свидетелство за управление на МПС от съответната категория, за получаване на което е преминал курс на обучение и изпит, включващи правилата и изискванията в ЗДвП и подзаконовите актове към водачите на МПС. В качеството му на правоспособен водач на МПС той е запознат със задълженията си, сред които и това да носи свидетелството си за управление на МПС от съответната категория и контролния талон към него при управление на МПС, както и че неспазването на това императивно изискване на закона е нарушение, за което се налага административно наказание. В този случа са без значение причините, поради които един водач управлява МПС без да носи контролния талон към свидетелството си за управление.

В чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е разписано, че се наказва с глоба в размер на 10 лв. всеки водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното МПС. В чл. 100, в чл. 183 от ЗДвП или в друга разпоредба не са предвидени хипотези, при които с оглед причините поради които водача не носи някой от изброените документи, да не му се налага наказание. При тази правна уредба правоспособно лице, което не носи някой от документите посочени в чл. 100, ал. 1 от ЗДвП не следва да предприема управление на МПС, за да не извърши административното нарушение посочено в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В съответствие с тези правила законово е уредено и кой документ замества контролния талон на водача, когато той се отнема в предвидените нормативно случаи. При съставяне на акт за нарушение по ЗДвП, връченият на водача екземпляр от акта замества контролния талон за срок от един месец, съгласно чл. 26, ал. 2 във вр. с ал. 1 от Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, като в акта изрично се изисква да се запише номера на отнетия контролен талон. Съгласно чл. 26, ал. 5 от Наредба № I-157/01.10.2002 г. наказателното постановление заменя контролния талон за период един месец след влизането му в сила, съответно решението или определението на съда при обжалване. В случаите по ал. 6 за установени нарушения, за които е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС, след изтърпяване на наказанието и изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3 от ЗДвП /заплащане на глобата/, на водача се издава контролен талон по чл. 25, ал. 1, съгласно чл. 26, ал. 7 от Наредба № I-157/01.10.2002 г.

В конкретния случай касаторът не твърди, да е носел такъв АУАН, който по закон замества контролния му талон, нито НП или др. от визираните заместващи документи. Поради това правилно актосъставителят и административно-наказващият орган са заключили, че той е извършил нарушението предвидено в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Това обосновава законосъобразност на извода на СРС, че НП е постановено при правилно установяване фактите и обстоятелствата, които са от значение за правилната преценка, че Д. е извършил нарушението посочено в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, за което се налага административно наказание глоба в размер на 10 лв.

Правилно и законосъобразен е извода на СРС относно вмененото на касатора нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП. От показанията на полицейските служители в проведеното съдебно заседание се установява, че касаторът е управлявал МПС, като е отказал да бъде изпробван за употребата на наркотични вещества. Фактичката обстановка е правилно установена от районния съд в съответствие с приобщените писмени и събраните гласни доказателства и настоящата инстанция я възприема изцяло. Горното се установява, както от гласните доказателствени средства, така и от писмените доказателствата. АНО правилно е възприел фактичката обстановка и е наложил наказание на коректното правно основание - чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

С оглед горното, като е приел, че касаторът е осъществил състава на цитираното по-горе нарушения, първоинстанционния съд е приложил правилно материалния закон, като не е допуснал касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по

същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения.

Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение и определянето по размер на наложената санкция.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 105 състав, постановено по НАХД № 8641/2019г. е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, VI-ти Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 275509 от 14.11.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 105-ти състав, по НАХД № 8641/2019г..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: